

نویسنده: کیلی بیوکارولا هوس «Kelley Beaucar Vlahose»
منبع و تاریخ نشر: ریپونسیبل ستیت گرفت «2025-06-17».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

**آیا ژنرال محبوب آمریکایی اسرائیل در حال کمک
به سوق دادن ما به سمت جنگ است؟**

***Is Israel's favorite US general helping to
push us into war?***

برخی زمان بندی حملات را زیر سوال می برند، چرا که گمان می رود این حملات قبل از بازنشستگی تابستانی مایکل کوریللا، فرمانده سنتکام، رخ داده باشد.

***Some question the timing of the attacks, pegged before
CENTCOM Commander Michael Kurilla's summer
retirement***

آیا اسرائیلی ها به اسرائیل حمله کردند چون مایکل کوریللا هنوز فرمانده فرماندهی مرکزی ایالات متحده است و «پنجره ای» برای عملیات مشترک احتمالی با ایالات متحده ممکن است در حال بسته شدن باشد؟

برخی گمان می‌کنند که چون انتظار می‌رود کوریا تابستان امسال از ارتش بازنشسته شود، اسرائیلی‌ها شانس خود را دیدند. گزارش شده است که این ژنرال ارتش، ۵۹ ساله، در یکی از دو جناح اختلاف نظر در پنتاگون بر سر اینکه آیا ایالات متحده باید از حملات اسرائیل علیه برنامه هسته‌ای ایران حمایت کند و حتی بخشی از آن باشد، قرار دارد.

در ماه آوریل، خبرگزاری اسرائیلی Ynet او را به عنوان «ژنرال آمریکایی که اسرائیل نمی‌خواهد بدون [آن] به ایران حمله کند» توصیف کرد.

آلون استریملینگ در ۱۹ آوریل نوشت: «تحلیلگران دفاعی اسرائیل می‌گویند که پنجره حمله موفقیت‌آمیز به برنامه هسته‌ای ایران به سرعت در حال بسته شدن است. این پنجره می‌تواند پس از کناره‌گیری کوریا به طرز چشمگیری تنگ شود، زیرا موضع جانشین او هنوز مشخص نیست.»

کوریا تابستان امسال پس از تقریباً ۴۰ سال سابقه کاری که به جنگ اول خلیج فارس برمی‌گردد، بازنشسته می‌شود. واینت خاطر نشان کرد که کوریا «به عنوان یکی از وفادارترین متحدان اسرائیل در نهاد دفاعی آمریکا دیده می‌شود» و رابطه او «عمیق» است و به دوران جوانی‌اش در دهه بیست زندگی‌اش برمی‌گردد.

کورت میلز، مدیر اجرایی امریکن کانسروتیو، خاطر نشان کرد: «او یک شاهین شاهین‌هاست. (اسرائیلی‌ها) می‌دانستند که به زودی یک متحد را از دست می‌دهند. آنها می‌دانستند که مذاکرات (با ایران) در جریان است. ایرانی‌ها چند روز قبل از حمله اعلام کرده بودند که به پذیرش توافق نزدیک شده‌اند. بنابراین همه این موارد یک عامل بودند.»

«و در عین حال، فکر می‌کنم تمام شواهد نشان می‌دهد که کوریا حداقل درگیری را آغاز خواهد کرد و قبل از رفتنش چوب پنبه‌اش را خواهد کوبید.»

به گفته نیویورک تایمز، کوریا اوایل بهار امسال از طرح‌های حمله اسرائیل استقبال کرده بود، «که می‌توانست حمله کماندوهای اسرائیلی به سایت‌های هسته‌ای زیرزمینی را با یک کمپین بمباران ترکیب کند، تلاشی که اسرائیلی‌ها امیدوار بودند هواپیماهای آمریکایی را درگیر کند.»

«ژنرال... مایکل ای. کوریا، رئیس فرماندهی مرکزی ایالات متحده، و مایکل والتز، مشاور امنیت ملی، هر دو در مورد چگونگی حمایت ایالات متحده از حمله اسرائیل، در صورت حمایت آقای ترامپ از این طرح، بحث کردند.»

منابعی که از زمان حملات روز جمعه به ایران با RS صحبت کردند، اظهار داشتند که کوریا نه تنها از چنین طرح‌هایی «موافق» بود، بلکه او به طور فعال آنها را در داخل

وزارت دفاع ترویج می‌کرد. جاستین لوگان، مدیر سیاست خارجی و مطالعات دفاعی در موسسه کاتو، گفت که این تعجب‌آور نیست.

لوگان به RS گفت: «او از قبل از روی کار آمدن ترامپ، به روش‌هایی که مقامات غیرنظامی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، برای جنگ با ایران و دوری از دیپلماسی تلاش کرده است.» فرمانده CENCTOM مستقیماً به وزیر دفاع گزارش می‌دهد.

دن کالدول، مشاور سابق وزیر دفاع **پیت هگرت**، روز دوشنبه در پادکست *Breaking Points* گفت که فکر نمی‌کند زمان‌بندی این حملات «تصادفی» بوده باشد. کالدول گفت: «فکر می‌کنم گزارش شده است، و شما می‌دانید، بر اساس تجربه من با او، او دیدگاه اساساً متفاوتی نسبت به اهمیت خاورمیانه نسبت به بسیاری از افراد دیگر در دولت دارد. و او همچنین، فکر می‌کنم، معتقد است که یک کمپین نظامی علیه ایران به اندازه دیگران پرهزینه خواهد بود.»

بنابراین فکر می‌کنم افراد زیادی هستند که می‌خواهند قبل از بازنشستگی او نوعی اقدام نظامی رخ دهد. بنابراین او در اواسط ژوئیه بازنشسته می‌شود. فکر نمی‌کنم تصادفی باشد که میبینید فشارهای زیادی برای انجام کاری قبل از زمان بازنشستگی او افزایش می‌یابد.»

برای درک اقتدار فرمانده سنتکام، باید درک کرد که فرماندهی رزمی بر یک منطقه مسئولیت (AOR) نظارت دارد که ۲۱ کشور - از جمله اسرائیل در حال حاضر - را در سراسر خاورمیانه، آسیای مرکزی و بخش‌هایی از جنوب آسیا در بر می‌گیرد. این فرماندهی پنج "فرماندهی بخش خدماتی" ارتش، نیروی دریایی (از جمله ناوگان پنجم)، نیروی هوایی، تفنگداران دریایی، فرماندهی فضایی و همچنین یک فرماندهی عملیات ویژه مشترک (SOCCENT) را هدایت می‌کند.

کوریلا یک سیستم بسیار پیچیده ادغام نظامی با اسرائیل و شرکای منطقه را در آنچه که او "استراتژی برای جلوگیری از تجاوز ایران" نامیده است، دنبال کرده است. از این سیستم به عنوان "چتر امنیتی" یا "چتر کوریلا" یاد شده است.

حتی در حالی که نیروهای نیابتی ایران در سرزمین‌های فلسطین، لبنان، سوریه و خود ایران پس از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ ضرباتی را متحمل می‌شدند و نفوذ خود را از دست می‌دادند، کوریلا به کنگره می‌گفت که مهم است که ایالات متحده "ضامن امنیت" نباشد، بلکه "یکپارچه‌کننده امنیت" در منطقه باشد، زیرا اساساً ایران هنوز یک تهدید وجودی برای همه است.

او در مارس ۲۰۲۴ به کمیته نیروهای مسلح مجلس نمایندگان گفت: «ایران و شبکه گسترده نیروهای نیابتی و شرکایش، فرصتی بی‌نظیر برای تغییر شکل منطقه به نفع خود دیدند. آنها تلاش‌های خود را برای بیرون راندن حضور غرب و خنثی کردن نفوذ ما در

منطقه تسریع کرده‌اند و هدف استراتژیک بلندمدتی را برای پیشبرد انقلاب خود و ایجاد هژمونی منطقه‌ای محقق ساخته‌اند.» «ایران می‌داند که اگر کشورهای منطقه به گسترش همگرایی با یکدیگر و تعمیق مشارکت با ایالات متحده ادامه دهند، چشم‌انداز چند دهه‌ای‌اش برای تسلط بر منطقه محقق نخواهد شد.» او از اهمیت شورای همکاری خلیج فارس (GCC)، مشارکت‌ها و آموزش‌های مشترک با عربستان سعودی، امارات متحده عربی و قطر صحبت کرد. ایالات متحده به این موضوع مباحثات کرد که کشورهای عربی در یک «اتلاف» برای کمک به خنثی کردن حملات تلافی‌جویانه ایران علیه اسرائیل در آوریل 2024 نقش داشته‌اند.

استریم‌لینگ از واینت گزارش داد: «مقامات نظامی اسرائیل این سیستم را «چتر کوریلا» نامیدند و خاطر نشان کردند که سیستم‌های راداری ایالات متحده در امارات متحده عربی و قطر اکنون می‌توانند به دفاع اسرائیل کمک کنند.»

«طبق گزارش‌های خارجی، این چتر همچنین شامل همکاری خاموش عربستان سعودی و اردن در جریان حمله موشکی و پهپادی ناموفق ایران در آوریل 2024 (4) بود.» این هماهنگی همچنین در جریان حملات تلافی‌جویانه ایران علیه اسرائیل در اکتبر 2024 به کار گرفته شد، جایی که کارشناسان می‌گویند بدون ایالات متحده و شرکایش، موشک‌های بیشتری به داخل خاک اسرائیل اصابت می‌کردند. طبق گزارش‌ها، کوریلا در آخرین سال دولت بایدن خواستار رویکردی تهاجمی‌تر نسبت به حوثی‌های تحت حمایت ایران بود، اما تا زمان روی کار آمدن ترامپ در ژانویه، فرصتی برای این کار پیدا نکرد.

او در ماه مارس برای حملات مداوم تلاش کرد. به گفته تا میز، او به آرزویش رسید، اما سپس ترامپ یک آزمایش ۳۰ روزه را اعمال کرد. وقتی ۳۰ روز تمام شد، کوریلا و تیمش چیز زیادی برای نشان دادن میلیون‌ها مهماتی که بر روی گروه شبه‌نظامی یمن و زیرساخت‌های غیرنظامی یمن ریخته شده بود، نداشتند و ترامپ برای پایان دادن به جنگ مستقیم، به توافقی دست یافت.

در آن زمان، حوثی‌ها هفت پهپاد MQ-9 Reaper را سرنگون کرده بودند و دو فروند F/A-18 از عرشه پرواز ناو هواپیمابر USS Truman سقوط کردند. این عملیات بیش از یک میلیارد دلار برای ایالات متحده هزینه داشت و به میلیاردی که قبلاً در طول جنگ بایدن صرف مبارزه با حوثی‌ها شده بود، اضافه شد. دولت.

با این وجود، کوریلا در آن دوره موفق شد تجهیزات نظامی بیشتری را به خاورمیانه منتقل کند، از جمله دومین ناو هواپیمابر، یواس اس کارل وینسون، برای پیوستن به ناو یو اس هری اس. ترومن، دو باتری موشکی پاتریوت و یک سیستم دفاع منطقه‌ای در ارتفاع بالا (THAAD)، به علاوه بمب‌افکن‌های B-2 که قادر به حمل بمب‌های 30000 پوندی هستند به دیگو گارسیا، پایگاه آمریکایی در اقیانوس هند، اعزام شدند.

در همین حال، طبق گزارش‌ها، او در پشت صحنه درگیر یک فشار کامل در دادگاه برای عملیات مشترک با اسرائیلی‌ها در ایران بوده است. این کمپین فشار ممکن است باعث اخراج والتز از سمت ارشد خود در شورای امنیت ملی در ماه مه شده باشد. ظاهراً او قبل از دیدار نخست وزیر با ترامپ در دفتر بیضی، "بحث‌های فشرده" خصوصی در مورد آن با بنیامین نتانیاهو داشته است.

طبق بیانیه سنتکام، کوریا در سفری به اسرائیل در ماه آوریل، «تلاش‌های مداوم برای تعمیق مشارکت نظامی بین ایالات متحده و اسرائیل و افزایش قابلیت همکاری بین نیروهای ما» را مورد بحث قرار داد و افزود: «ژنرال کوریا بر روابط مستحکم نظامی بین ایالات متحده و اسرائیل تأکید کرد.»

در سوی دیگر ماجرا، صداهای دیگری از جمله البریج کولبی، معاون وزیر سیاست، جی. دی. ونس، معاون رئیس جمهور، و تولسی گابارد، مدیر اطلاعات ملی، قرار دارند که به رئیس جمهور توصیه کرده‌اند به جای پرداختن به برنامه‌هایی برای اقدام نظامی تهاجمی، بر مسیر دیپلماتیک تمرکز کند. سافور این هفته با اشاره به تنش‌های بین کوریا و کولبی، از جدایی آنها خبر داد.

بن اسمیت نوشت: «رهبران نظامی ایالات متحده، از جمله رئیس فرماندهی مرکزی ایالات متحده، ژنرال مایکل کوریا، منابع بیشتری را برای حمایت و دفاع از اسرائیل درخواست کرده‌اند.» «اما افراد موافق با هر دو طرف این بحث به سافور گفتند: «اما درخواست‌های آنها با مقاومت البریج کولبی، معاون وزیر دفاع در امور سیاسی، مواجه شده است. او مدت‌هاست که با انتقال دارایی‌های نظامی ایالات متحده از آسیا به خاورمیانه مخالف است.»

کالدول که در ماه آوریل در یک جنجال عمومی از دفتر هگرتز اخراج شد، گفت: «این موضوع صحت دارد. ما در محیطی هستیم که منابع نظامی ایالات متحده محدود است. ما بیش از 20 سال جنگ در خاورمیانه داشته‌ایم. ما بسیاری از مهمات و زرادخانه‌های خود را برای حمایت از اوکراین تخلیه کرده‌ایم، زیرا محیطی داریم که منابع ما نامحدود نیست، بنابراین بدهبستان‌ها واقعی هستند.»

کالدول به *Breaking Points* گفت: «بنابراین هر دارایی که ما به CENTCOM منتقل می‌کنیم به قیمت از دست دادن یک فرماندهی رزمی دیگر مانند هند و اقیانوسیه تمام می‌شود، جایی که ما یک تهدید واقعی، یک چالش واقعی، در چین داریم. ما در مقابل کارهایی که سعی داریم در نیمکره غربی انجام دهیم، بدهبستان می‌کنیم.» او گفت کولبی و دیگران سعی داشتند بر این موضوع تأکید کنند و دیپلماسی با ایران را اولویت می‌دانستند، اولویتی که ترامپ نیز به آن متعهد بود و هنوز هم ممکن است باشد.

بدون شک صداهایی در داخل و خارج وجود دارد که می‌خواهند ترامپ به مداخله کامل ایالات متحده، عملیات مشترکی که کوریا و دیگران تصور می‌کردند، چراغ سبز نشان دهد. کالدول گفت بسیاری از منصوبان سیاسی و همچنین اعضای ارتش یونیفرم‌پوش می‌دانند که چنین مداخله‌ای چه خطراتی به همراه خواهد داشت. "اما افراد زیادی هستند... (که) هنوز هم این ایده را پذیرفته‌اند که این یک پیشنهاد عمدتاً بدون ریسک است، اما بگذارید به شما بگویم که اگر ایالات متحده درگیر شود، این خطر وجود دارد که یکی از بزرگترین فجایع امنیت ملی که در 20 تا 30 سال گذشته دیده‌ایم، رخ دهد."

سطری در مورد نویسنده این مقاله :

کلی بیوکار و لاهوس کلی بیوکار و لاهوس مدیر تحریریه Responsible Statecraft است

با تقدیم سلامها «2025-06-17»
